

درد تصویر

عبدالرازق همادرد

حکمت تنکی خوان وو.خیلو

درسونو ته يی ډیر پام کاوه د ژوند
د سختو شکنجو نه بی خبره وو
دخوانی نشی داسی یو حالت ته
رسولی وو.

چی چا به فکر کری وی چی
حکمت هم په دنیا دخدای یو بن
ادم دی.

پلار به یی دورخی په جلال اباد
بنار کی کراچی چلوله
خو زوی یی په کلي کی په لوفر
مشهور وو.

حکمه چی دده نه به هیچا هم
خیر نه لیده.

او هر چا چی به ورسره خوله

وو هله

بس حانتہ به یی لانجه وکتله
پلار به یی چی دینار نه راغی
دزوی پینتنی ته یی هیخ وخت نه
پاتی کیده دحکمت مور هم
دحکمت سره سخته پعدابوه
خو پلار ته یی حال نشو ویلی
حکمه په ټول کور کی یی همدا یو
نازولی وو

دحکمت مور زر غونه نومیده خلکو
به د زر غونی ترور په نوم پیژنده
زر غونی به هم دورخی دگاونډیانو
په کور کی کارکاوه
دحکمت دوه ترونه وو چی یو

زرداد نومیده او بل علی
شاه نومیده او دحکمت خپل پلار
فضل جان نومیده

چی فضل جان یی تر ټولو کشری
ورور وو .

علي شاه او زرداد چی به هر وخت
دحکمت مکتب ته تلل کتل او
دحکمت دپلار پیسی به یی کتلی
سخته غوصه به ورتله خو هیڅ []
یی هم دوسه پوره نه و حکه چی
دوی ته خدای زامن نه و ورکړي
وخت تیریده حکمت خپلی زده
کړی وکړی خو دپلار په خوښه نه
ترونو په خوڅه ولی چی دحکمت

ٿرونو غوبنتل چي حڪمت داسي
يو انسان جو رنشي چي سبب زمورن
په ڪلي جومات ڪي پي خلڪ ڀير
درناوي او احترام وڪري بلڪي ددي
برعڪس خلڪ پي په غلط نوم []
ياده وي او خلڪ دده په شتون []
ڪي بيخي ناراضه وو حڪه چي []
هيچا هم ٿري خير نه ووليدلي []
بغير دشر نه []
يو ڇه وخت وروسته دحڪمت []
پلار فضل ڪاڪا يو دم دم ورڪ []
شو []
چا به ويل چي فضل ڪاڪا خيلو []

ورونو ورک کړی چابه ویل چی []

دفضل کاکا دشمنی خو صرف د []

کلی لوی ملک ر امداد سره وه []

ولی چی هغی یی په حُمکه []

.قبضه کړی وه []

بازو شیطانانو به بیا ویل چی []

فضل کاکا پخپله خان ورک []

کړی تر خو دلوی ملک ر امداد نه []

بدل واخلي همدی لپاره خو یی []

زوی هم لوفر ر الوی کړ خلکو به []

.رنگارنگ قیصی کولی []

خو په اصلی خبره هیڅوک هم []

نه پوهیدل چی اخر دا کار چا []

. کڙي دي []

دفضل ڪاڪا ورونه هم ڏير []

حيران ول چي داڻه وشول []

خو په داسي سخت وخت ڪي []

هيچا هم حڪمت ته لاس ورنڪڙ []

حڪمت يوازي تر ڪوره ووت []

.دمور نه يي دعا واخيسته []

او روان شو مخ پر سپين غر []

دخيل ڪلي همزولو سره يي هم []

.خدای پاماني وڪره []

خپلو هغو ملڪرو سره يي زره []

دخلاصه وڙيل چي مڪتب ڪي []

.ورسره پاتي شوي وو []

- واقعا چي هغوی د حکمت په []
- تگ ډیر زیات سخت خفه وو د []
- حکمت داسی خاص زیات []
- ملگری هم نه وو خو ادريس او []
- مسیح په نوم یو دوه لیونیان []
- یی پیدا کړی وو دادریس او []
- مسیح تر سترگو اوښکی بهیدی []
- حکمت ورسره خدای پامانی []
- نامعلوم سفر په h وکړه او []
- لور رهی شو []
- مور ورته دکلي سر نه لاس
 - خوځاوه او حکمت دکلي په
- دښتو کی ورک شو

په لارو کی دهر رقم حادثو سره []
مخ شو داسی حادثو سره مخ شو چی
په ټول ژوند کی یی تر
اوسه نه وو لیدلی لکه کوچان او []
اوبنان او همداسی بدلی بدلی دشینوارو
ژی او په شینوارو کی یی دیو کس
سره شخړه هم وکړه خو شینواری پری
ډیر وو او دای یی وو هلو
دیو څه مزل څخه وروسته سپین غر
ته ورسید
حکمتا چی سر ټیټ کړ او غوښتل یی
چی دسپین غر تر اخره حایه یی نظر
ورسیری
نو دسر نه یی خولی و غور حیده هغه

بی وچته کره

دسپین غر بنکلا گانو بی کیفیت بدل
کر لگ خه دارامی احساس بی وکر
خو بیاد هغه پلار خهره ورپه یاد شوه
چی نه بی جنازه شوی ده نه ورته
خوک مری وایی نه ژوندی حکمت
پیر کشر وو بازی وخت کی اکثر
داسی وشی چی یوانسان دبد کار نیت
لری او خدای بی سم کری د حکمت
ترو نه هم همداسی ولی چی ژوند هر
ارخ لری په ژوند کی یوازی اوسیدل
نه دی چی خالی و اوسیرو

- او خالی دخپل ژوند نه خوند واخلو
بلکی باید یو خه غیرت هم ولرو که

چیرته دظالم دظلم جواب ورنکړو نو
ظالم به بیا ډیر زړه ور شي. اوز مور
پشان ډیر نور مظلومان به هم تر تیغه
تیر کړي.

دماښام شیر بجی وی تیاره هم خیره
شوه خو دسپین غر واورو خپله رنایی
کمه نکره سپین غر داسی یولاره وه
لکه ماهیپر داسی یو حایی سړی نشي
ورختلی. دشاوخوا نه به پی لکه
دمار تاویری تاسی فکر وکړی چی
دجلال آباد ښار نه صفا سوچه ښایسته
خکاری. نو دابه خومره لوی غر وي
حکمت مخ په پورته روان شو ان تر
دی په اته بجی دغر نیمایی ته ورسید

سپين غر ڊير لوړ غر دی ډيرو
مشرانو ليدلی دی
که چيرته دورخی اته بجی یی په ختلو
پیل وکړی د ماسپينين پر دولسو بجو
به یی اخر ته ورسیری
حکمت هم همداسی په شپږو بجو روان
سو او تر اتو دغر نیمایي ته ورسید
حکمت سخت ستړی شو دسپين غر په
واوری ډک میدان کی یی په تندي
خوله راغله یو خوانه دپلار غمونو
ژړاوه او دبلې خوانه یی خپل هغه
وخت ته ژړل چی ده په خه راحت په
خپل کورکی تیر کړی وو او پلار یی
ورته راوړی وه حکمت دغر په منځ

کی کیناست

خپی بی دبنار په طرف راکری کری په
بنار کی دگروپونو رناگانی داسی
بنکاره کیدلی لکه ماشوم چی په شگو
کی حانتہ کور جوړ کری وی او هغی
تہ گوری

یخہ ترورمه لگیدہ فکر کی بی ہٹی
راغلل ہغہ وایی چی مور بہ پہ کلی
کی دجلاآباد بنار
نوم خومرہ لور اوریدو ر امدادکاکا یوہ
ورخ بنار تلی وو

کلیوالو تہ بی دبنار قیسی کولی مور
بہ ورتہ داسی غور نیولی وو لکہ
خوک چی یو دروغجن خوب وینی ما

فکر نه کاوه چی یوه ورځ به می دا
بنار داسی مخ ته پروت وي لکه
دماشومانو دشگو نه جوړشوي کور
حکمت دخپلی بکسی څخه داوبو پتک
راوباسو دوه دری غروپه یی ورنه
وکرل زیات خوند یی ورکړ په
یخ های کی د ترمو اوبو څښل نوبیا
بیل خوند لري حکمت په پتک خوله
تینگه کړه ټولی یی په یوه څاه یی ټولی
وڅښلی.

شونډو باندی یی هم ژبه تیره کړه
اسمان هم ډیر روڼ وو حکمت تر
اوسه داسی روڼ اسمان نه وو لیدلی
حکمت خپله دمه وکړه او تر هغی

وروسته یی خپله بکسه شاته و اچوله
مخ پر لور روان سو پنځه شیر قدمه به
یی نه وو اخیستی دشاخوانه پری چا
غږ وکړ چی خوانه سپی درپسی و چی
لاره دی غلطه کړه حکمت چی شاته
وکتل گوری یو بنکلی خوان یی تر شا
ولاړ دی حکمت ورته وویل: هه هه نه
یاره سپی راپسی ندی خودژوند سختی
راپسی دی او زه ورنه مخکی یم
خوان کوچی وو.

د سپین غر نه لاندی یی دغره په لمن
کی کیردی وی
کوچی دحکمت پر ولی یی لاس کینود
ورته ویی ویل خدای خو لری خپل

همت دلاسه مه ورکوه هيڅوک هم تر
تا طاقت ور نشته په جهان کی او بله
داژوندکه دومره اسان وایی نو پیل به
یی په ژرانه کیده کوچي د حکمت
سره خدای په امانی وکړه
کوچی حکمت ته دیاتی کیدو ټینگ
ست وکړ خو حکمت ورسره پاتی نشو
حکمت ته دکوچی خبرو دوه برابره
همت ورکړ حکمت خپل تگ ته دوام
ورکړ دشیپی په پاو کم لس بجی د سپین
غر لوری څوکی ته چی سیکارام
نومیری ورسید
دشیپی چوپتیا او تکی توری تیاری بل
ډول ماهول جوړ کړی وو حکمت

داوبو په لټه کی شو تر څو خپل لمونځ
ادا کړي.

دیو څه مزل څخه وروسته یی یوه
چینه پیدا کړه چی د سخت کیف نه ډکه
شر شړه یی کوله داوبو شرا ر داسی
بر یښیده لکه څوک چی د ژمی په یخو
او اوږدو شپو کی غمگینی ټپی کوي
حکمت خپل نستونی ر ابد و هل د اودس
لپاره یی چینی ته لاس ټیټ کړ د لاس
د ټیټولو سره یی دخولی نه بی دریغه
چغه ووته حکمت وویل : اوف خدایه دا
اوبه څومره یخی دی ماته خو یی
بیخی شات راکړ حکمت دواوری په
اوبو صرف داسی اودس وکړ لکه ځان

چی یی پری غور کری وی حکمت
خیله چینه وویست دغره په سر کی یی
اواره کره په لمانحه ودریده
خیل نهه رکعتہ لمونخ یی بشپړ کر دعا
یی له خدایه و غوښتله خوب ورته تالی
ورکولی خو په داسی یخ حای کی هیچا
هم خوب نشو کولای خالد مخ پر خوړ
روان شو دپاکستان خاوری ته داخل
شو او دشیپی په دولس بجی دغره خخه
کیوت مخ ته یی دپانه چنار سپیره
ډاگونه راغلل دحکمت هم نور زړه
. تنگ وو خونه هم چیرته اس وو
چی سورلی پری وکری او نه هم
کچره یا اوبن و تر خو بلوچستان ته

ی ورسوی حکمت دپاکستان دخاوری
په لومړیو قدمونو کیچی پانه چناری
بلله له مجاهدینو سره مخ شو او
دیوځای کیدو غوښتنه یی ورڅخه
وکره خو حکمت ته مجاهدینو وویل
چی دابه تر وزیرستانه ځی هغی ځای
نه به امر راوری بیا به مور ورته دلته
داوسیدو اجازت ورکوو نو حکمت
ځکه دوزیرستان لاره تعقیب کړه
هر کله چی حکمت دپانه چنار دسپيرو
ډاگونو نه ووت نو یو بس ورته
مخامخ شو حکمت ورته داودریدو په
پار لاس وخواوه بس والا ودرید
حکمت بس والا ته وویل: غواړم تر

وزیرستانه ولاړ شم دکوزی پښتونخوا
خلک ډیر غیرتی دشجاعت اود میرانی
نه ډک خلک دي حکمت یی
دبلوچستان تر هغه حایه وروسوی کوم
حای ته چی حکمت غوښتل په لاره
کی موټروان دخالد سره خه معرفي
شو او حکمت ورته دخپل ژوند ټولی
قیصی په ډکو سترگو تیریکری
ددواړو سره خه ساعت تیر سو دبس
موټروان هم دحکمت پشان حوان وو
هغی هم خپله دژوند قیصه یی حکمت
ته وکره دهغی هیڅ پلار ورور یا
ملگری یی نه وو او دملگریا لپاره
ورته دحکمت نه بل څوک خه پیدا نشو

حکمت یی تر خپله خایه ورسوی هلته
یی خلکو ته معرفی هم کړ او دپوره
باور یی ورته وویل حکمت دموټروان
ددی کار نه سخت خوشحاله شو
مجاهدینو حکمت ته پنځه ورځی وخت
ورکړ په دی پنځو ورځو کی خالد
دبس والا جمشید سره و . جمشید دخپل
بس سربیره یو هوټل هم درلود. او خپله
گوزاره به یی پکی کوله بس یی بل
چاته په کرایه ورکړی وو کله به یی
خپله چلاوه نور وخت به هوټل کی وو
حکمت هم ورسره هلته پاته شو دغه
پنځه ورځی حکمت خه په عیش
اونوش تیری کړی

داسی ورخ به نه وه چی سور کری
چرگ به پی نه خور او هر ډول
انجونی به هم دجمشید هوئل ته راتلی
حکمت او جمشید خوانان ول او خپلو
کی به پی یو بل ته اشاری کولی
حکمت که څه هم ددی شیانو شوقی نه
وو خو بیای پی هم د خپل ملگری دزړه
ساتلو لپاره داکار کاوه یوه ورخ یوه
جینی د جمشید هوئل ته راغله حکمت
چی پی سترگی وکتلی خوله پی وازه
پاتی شوه جنی د هوئل کورسی ته
ورتله او حکمت دجنی پسی دواړه
غبرگی سترگی مری نیولی وی او
دسترگو په حرکت د یو نوی څه کتلو

په شان یی ورکتل دجمشید چی ورته
پام شو نو حکمت ته یی وویل گوره
حکمه بچیش دی جینی ته پیر مه
گوره دی جینی پسی دلته لوړ رتبه لوړ
رتبه خلک راځي که هغوي وکتلی ستا
په سر به ماته جنجال جوړ شي حکمت
سترگی یو دم دجمشید خواته راواړولی
ورته یی وویل که داسی ده بیا ورته نه
گورم خو زه چی دکوره راوتی یم
ددی لپاره راوتی یم تر څو زما څخه
یو زورور انسان جوړ شی او که
چیرته زه ریشتیا هم زورور شوم نو
دپلار دغچ نه وروسته به زما لومړی
کار ددی جینی خپلول وي.

حکمت دا پنځه ورځی وخت خه په
خوشحالی تیر کړ دملگری موثری
ډریور سره وو جمشید سره په هوټل
کی رقم رقم موټرو والا وو نو یو کس
سره یی دحکمت تر وزیرستانه رسولو
خبره وکړه ورته یی دپیسو خبره وکړه
خو موټروان ونه منله او ورته یی
وویل چی راغلم ملگری راوالم په ټولو
به قیمتی لسی وڅښی

جمشید ورسره ومنله جمشید خپل
ملگری ته ورتر غاری ووت په ورینه
ټنډه یی ورته وویل: یاره ته چی راغلی
وی په ژوند کی می تر اوسه هیڅ کمی
محسوس نکړ تا خو ماته دخپلوانو مینه

په داڅو ورځو کی راکړه خو وس چی
حی سخت خفه یم

حکمت وویل :ستا څخه تری مننه
وروره که تقدیر موقع راکړه بیابه
ضرور وگورو ستا په هوټل کی به بیا
کای وڅښو او خوند به واخلو وس نو
زه ځم په مخه دی خه .حکمت

موټروان سره کښیناست موټروان
روان شو وزیرستان لاره هم خوندور
حای دی غرونه او ځنگلونه خوی بیا
بیل خوند کوی پدی لپاره کی حکمت له
دی موټروان سره هم اشنا شو کپ شپ
یی ولگو موټروان حکمت تر
وزیرستانه ورسوی حکمت

دمجهاهدينو په لور دغروور نه په پک
مخ ورروان شو. دحکمت موخه دانه
وه چی جهاد وکړی بلکی حکمت
غوښتل تر څو دخپل پلار غچ دملک
رامداد څخه په زور واخلی
لکه سنگه چی پی پلار ورته ورک
کړی همداسی به دا ملک رامداد
وکړی حکمت ته پی په وزیرستان کی
پوره دری ورځی وخت ورکړ تر څو
همدلته دلومړنیو ورځو تمرین وکړی
بیا به پی بانه چنار ته ولیکی حکمت
همداسی وکړل همدلته پی دری ورځی
تیری کړی دلومړنیو ورځو سخت او
قوي تمرینات پی ترسره کړل په

لومړنیو ورځو کی خو بیخی له ځایه
وچتیدای نشو ولی چی تمرین ډیر
سخت وو خو په دوهمه ورځ بیا
ورسره څه شو په دریمه ورځ لا څه
بیایی خپلو موټرو کی تر بانه چنار
ورساوه حکمت په بانه چنار کی پوره
دری شیر میاشتی دتمرین په موخه
تیری کړی سخت سخت تمرینات یی
وکرل لکه دبدن قوی والی دښی
ویشتل او جمناسټیک او دبوکس او
کراته او تکواندو یی هم وکرل ځکه که
څوک غواړی عسکر شی نو ددی ټولو
تمرینونو زیاتی برخی باید چی ورته
یادی وی ټول مجهدین دحکمت ډیر څه

ملگری شوی وو حکمت چی په بدن
کی هم لگ څه غټ وو او زور هم
خدای ډیر ورگری وو.

گیره یی هم پریخی وه لونگی به یی هم
وهلی وه نو دا دټولو مشر معلومه ددی
ځای مشرانو حکمت دټولو مشر وټاکلو
حکمت مشر په سنگر کی دجنگ وو
نور تمرینات به ورته په بانه چنار کی
نور و کسانو ورکول حکمت دټولو
عسکرو سره وپیژندل هر یوه نه یی
دهغه دژوند په باب پښتنی وگری
یوه ورځ دشپی دولس بجی وی حکمت
او ملگری یی ناست وو ټول گیر
چاپیره ناست ول منځ کی یی نغری کی

اور لگولی وو داور په هیبت ناک او از
کی هر یو به بیل بیل دخیل ژوند
قیصی کولی ټولو خپلی ترخی شیبی او
قیصی تیری کری دوی به هره ورخ
همداسی خپلو کی قیصی کولی او هره
ورخ به همدا یو بیولاله وه خونن
ټولو دحکمت نه دهغه دژوند په باره
کی پښتنه وکره او ورته ویی ویل چی
مشره دلته خو چی څوک راحی یو څه
مشکل نه یو څه مشکل ضرور لری ته
ولی راغلی حکمت ورته خپله ددرد نه
ډکه کیسه تیره کره دی وخت کی
یعقوب دبانه چنار دقرارگاه ساتونکی
دحکمت قیصه واوریده یعقوب حکمت

ته وويل وروره ته يوي خواته راشه
تاسره زمالگ خه کار دی حکمت
ورغی هغه یی یوی تیاری خونی ته
بوتلو حکمت ته یی وويل تا چی کومه
قیصه هلته بهر خپلو ملگرو ته تیره
کره ایا ریشتیا هم ستا پلار همداسی و
چی ورک شوی وو وچ کلک او سپین
زیری او اته میاشتی مخکی غیب
شوی او ساده سړی وو حکمت وويل
هو همداسی قد قامت کی پلار می وو
حکمت په تعجب کی وپوښتل چی ولی
آیا تاسره زما دپلار په باره کی
معلومات شته هغه وويل: حکمت بی
سیده شو سیده یی دیقوب غاری ته

لاس ورواچوه يو څو سوکه يی کلک
کلک په خوله ووهه ورته يی وويل
چی ووايه زما پلار دی چيرته کتلی زه
که دکوره راوتی يم او خپل سر نه تير
شوی يم نو ستا نه هم تير یرم يعقوب
وويل: گوره حکمته دا قيصه که زه تاته
کوم ته بايد پر ما باور ولری داسی نه
کيري.

حکمت ديعقوب گريوان پريخود سر ته
یي لاسونه ونيول يوه سخته دردوونکی
کريغه يی تر خولی ووته ویی ويل زه
څه وکم چيرته لار شم څوک مړ کم چا
باندي ځان مړ کړم ای خدایه دازه دی
کوم امتحان کی اچولی يم حکمت

يعقوب بيا تر غاري ونيو ورته ويى
ويل ته به وس ما تر خپل پلاره
رسوى شابه ووايه داخل چي حكمت
سوك وركاوه يعقوب يى لاس ونيو
ورته يى ويل گوره حكمته زه كه ستا
په خلاف واي بيا درته ما داهم نه ويل
چي ستا پلار ما كتلى خو زه حكه درته
وايم چي زه غواړم تاسره مرسته وكړم
پريده چي په ارامى خبري وكړو چي
يوخاى ته خو ورسپرو كنا حكمت
ورته وويل سمه ده حكمت يى په
چوكي كيناوه دحكمت سر خريدلى مخ
ته يى يعقوب ناست و و يعقوب ورته
وويل: دنن نه پوره اته مياشتى مخكى

خينو زورورو كسانو يو سپين گيري
سري په دي لاره مخكي كړي وو وچ
كلك وو په تندي كي يي ستا دعلامي
سره سم يو تور داغ وو او په دي لاره
يي په زوره تيرولو ما غوښتل مخه يي
ونيسم خو مشر ظريف راته وويل چي
دمشرانو امر دي دوي سره به كار
نلري زما په هغه سپين گيري بابا
سخت زړه خوړ شو دهغي دبچيانو په
اره مي فكر وكړل خو خه ده چي ته
مي وكتلي يعقوب ورته وويل: وروره
وس كه هر څنگه كيږي ستا دپلار په
پيداكولو كي به درسره زه ضرور
كومك كوم دا وخت هم حكمت د سپين

غر په لمنه کی ولاړ وو دسهار څلور
بجی شوی حکمت دسهار اودس وگر
خپل ټوپک یی دجای نماز څنگ ته
کیښود خپل لمونځ یی ادا کړ دملگری
سره یی یاسین شریف وو هغه یی هم
تلاوت کړ دسپین غر واورو بیخی
خراب کړی وو دشپرو میاشتو تمرین
نه وروسته رخصت شو دی پوهیده
چی که نور دلته راشم نو افغانستان ته
به می ولیگی او که افغانستان ته لاړ
شم مور او کلی والا صنفیان ټول به
وگورم یو څه راحت به نور هم حس
کړم او مور ته به هم ددی زیری
ورکړم چی مامی دپلار لومړی لینک

پیدا کر

دی دحان په تیارولو کی وو چی
یعقوب ور غر کرل ورته پی وویل که
پلار دی پیدا کول غواری نو اول لار
شه کلی ته هلته دی دپلار تولی
دور کیدو نښی پیدا کړه چی کله ورک
شوی کله پی تاسو سره تماس نیولی او
غیب شوی. حکمت دیعقوب نه مننه
و کړه یعقوب ورته سینه وو هله نن
قرار گاه ته ډیر لوړ رتبه کسان راغلی
وو یعقوب ته پی ور غر کرل یعقوب
حکمت ته وویل چی ته ودریره زما
در سره کار دی بیرته راحم سمه ده
حکمت یعقوب ته نیم ساعت ودریدو

دی وخت کی دیعقوب سره یوی غتی
لونگی والا نفر د قرار گاه نه راکیوتو
یعقوب لونگی والا نفر حکمت ته
معرفی کر او ورته ویی ویل دا مفتی
صاحب فیروز الدین دی غواری تر
مزینی و لار شی هلته یی خه میلمانه
دی هغوی گوری بیرته راحی دسپین
غر نه هاخوا ورته موثر و لار دی خو
مفتی صاحب ته پتی لیاری ندی
معلومی ته تیار حی مفتی صاحب به په
پتو پتو لارو تر مزینی ورورسوی
یعقوب حکمت ته وویل ته راشه تاسره
لگ خه پت کار نلرم حکمت چی
ورغی یو کاغذی ورکر او ورته ویی

ويل مفتي صاحب چي کوم کور ته
ننوت دمهرباني له مخي دا کاغذ
دهغي کور کوم ماشوم ته ورکړه تر
خو زما ميني ته يي ورورسوي حکمت
ته دشرم خندا وکړه يعقوب يي په اوږه
وواهه ورته ويي ويل وروره ته بيغمه
شه ضرور به ترهماغه خايه رسيري
کوم خاي ته چي ته غواړي خو هازه
يي لوستلي شم کنا طعقوب وويل ولي
نه ياره ته خو مي خان يي حکمت
وويل نا توکي کوم زه دهيجا شخصي
ژوند کي کار نلرم يعقوب وويل مشکل
نشته هر څنگه چي دي خوځه وي
يحکمت ورسره ومنله حکمت دفيروز

الدين سره دسپين غر په ختلو پيل وکړ
مازيگر څلور بجی وی چی روان شو
ټولو مجاهدینو حکمت ته لاسونه
خوځول دحکمت هم په سترگو کی
اوبنکی راغلی حکمت روان وو
لاندي ملگرو یی ورته کتل دسپين غر
په لارو لکه دمار تاویده پوره دڅلور
ساعته مزل څخه وروسته یی اخیری
سر ته ورسید فکس اته بجی وی
فیروزالدين ته حکمت وویل مفتی
صاحب رازی دلته به لمونځ وکړو
دحکمت څخه دمانام لمونځ قضا شوی
وو هغه یی هم راوگرځاوه هر کله
بیرته دکیوتو په حال کی شو هاغه

کوچی چی په اوله ورځ یی کتلی وو
همغی سره بیا مخ شو ورته ووی
څنگه شو وروره ایا پلار دی پیداگر
کنه

حکمت ورته وویل: وروره دپلار
قیصه می پیره اوږده ده که می درته
وگره وبه ژاری ورته او په مفتی
صاحب هم ناوخته دی مفتی صاحب
ورته وویل چی لا وختی دی رایی
لږه دمه به هم وکړو او دحکمت دژوند
قیصه به هم واورو کوچی حکمت او
مفتی صاحب کیناستل داچی دغر
اخری حای وو نو دکوچی کور هم
نږدی وو کوچی دخپل کور څخه چای

او گوډه راوړل مفتی صاحب او
حکمت ته یی پیاله ډکه کړه حکمت
دپیالی سڅه یو خوندور غړوپ وکړ
شوندی یی په ژبه پاکی کړی بیای
خپله قیصه شروع کړه او تر دی دمه
یی ټول داستان ورته تیر کړ کوچی
وویل گوره وروره ست
په قیصه خو خوندور ناول جوړیری
داخو ډیره در دونکی قیصه ده
حکمت دهو په نیت سر و خوځاوه
نور نو په مفتی صاحب هم ناوخته کیده
دواړه تر غره راکیوتل لاندی ورته یو
سراچه موثر ولاړ وو موثر ډیر صفا
وو خو خالی سراچه وه ځکه چی تر

دی حایه خه موټری نشوی راتلی بغیر
دسراچی نه دوی موټر کی کبئیناستل
روان شول مخ په کلي مفتی صاب
حکمت ته مخ و اړ او ه چی حکمته بچیہ
زه ستا دژوند داستان سخت و دردولم
نو حُکله وایم چی هر خه مشکل وو
ماته وایه زه پوره پوره همکاری
در سره کووم موټروان موټر ډیر تیز
چلاوه او حکمت به دکلیو پتی پتی
کوسی ورنښودلی حکمت دکلی پتی
کوسی هغه وخت کتلی وی کله چی به
یی په کلي کی پت پتونی کاوه نو دی
حایونو ته به راتلو تر مزینی ورسیدل
مفتی صاحب کیوتی او حکمت ته یی

روپی په جیب کی کینودی 1000
حکمت ډیر ټینگار وکړ خو مفتی
صاب بیا پیسی وانه خیستی حکمت
غوښتل وس کوم ماشوم ته د یعقوب
لیکل شوی خط ورکړی خو څوک نه
پیدا کیده حکمت ویل که چیرته په دی
وخت کی ماشوم په زر
روپی هم وایی ما به اخیستی وای خو
دخدای کار گوره یو ماشوم دهمدی
کور نه راووتلو حکمت ورته وویل
بچیه پلار دی کور کی شته هغی وویل
چی پلار می همدا وو کنه تاسره چی
راغلو حکمت پوه شو چی ها څنگه دی
یعقوب مفتی صاحب ته داسی پالشی

کوله ماشوم ته یی وویل: ایا ته یعقوب
پیژنی هغی وویل هو هغه هر وخت
مور کره راخی ماته یو خت راکوی
چی هغه تر پلوشی ورسوم حکمت
ورته وویل: داخط هم واخله او تر
پلوشی یی ورسومه او ورته ووايه چی
یعقوب رالیگلی دی ماشوم خط
واخیست ویی ویل ما مکتب کی نوی
نوی املا زده کری صبر چی زه یی
ولولم چی تکره یم کنه حکمت ورته
ډیر وویل چی نا ته یی مه لوله خو
هغی ولوست لیگلی یی وو چی. ی
سلام پلوشی دا چی زه به وس سنگر ته
حُم خوشحاله یم چی دخپل وطن لپاره

تر هر څه تیریم او زه پر دی پوهیرم
چی ته به هم زما پر دی کار خفه نه یی
انشالله چی وطن آزاد شو ډیر ژر به
درشم پلار نه به دی و غواړم او واده
به وکړو او دخوشحالی ژوند به ولرو
مننه ستاله مینی څخه

یعقوب شینواری

حکمت چی داخبری ولوستی دخپل
ملگری په پاک نیت یی زړه وسوځید
ماشوم ته یی خط ورکړ حکمت روان
شو خپل کلی تا تر څو خپله زړه مور
وگوری خپل ترونه وگوری او خپل
دوه لیونیان ملگری مسیح او ادریس
وگوری حکمت دیو څه منزل کولو

وروسته و خپل کلي ته ورسيد دحکمت
دوی کلی په چنار پیژندل کیده هر کله
چی یی دلری سر نه چنار وکوت خپل
دماشوم توب یادونه ور په زړه شول
دمکتب نه پتیدل دیلار و هل دیلار هغه
سختی ور په یاده شوه چی په سخته
گرمی کی به ناست وو او خائته به یی
کوته جوړوله حکمت خپل کلی ته
ننوت دماشومتوب هر یو یاد به یی
ذهن ته راتلو حتی تر دی چی دلری
سر نه یی دخپل کور مخکی خپله
بوډی مور وکتله خالد ورمنده کوه
دخپلی مور لاسونه او خپیموچی کرل
دزر غونی دسترگو دید هم له منځه تللی

وو یوخوانه یی خاوند ورک شوی وو
بلی خوانه یی
زوی هم دورک شوی په توگه له کوره
تلی وو دورخی دولظ بجی وی ټکنده
غرمه وه حکمت مور ته وویل مور زه
یم حکمت ولی ستا سترگی لکه چی
کمزوری شوی دحکمت مور حکمت
ته ورتر غاری وته حکمت یی موچی
کر په اوبنلانو سترگو یی ویل بچی زما
سترگی دومره کمزوری ندی ته مظ
مخ ته کینه چی لږ څه خودی وویم
حکمت وویل موری وس خور اغلم
خو

دزیری لپاره انشالله بل حل به می پلار
هم راولم موری وس تولی خبری
راباندی همدلته کوی که دننه هم ننوزو
حکمت دننه ننوتلو د زرداد میرمنی یو
خه خوندور خواره پاخه کرل حکمت
او مور او کاکاگان یی سره کبیناستل
په گده یی پوپی و خوره کاکاگانو یی
پوینتنه ورنه وکره چی وراره خنگه
شو دپلار معلومات دی وشول کنه
حکمت وویل ولا کاکا انشالله وس خو
یو لینک ته ورسیدم کاکا گانو یی
حکمت پوری و خندل ورتل یی وویل
ته چی دا شیر اووه میاشتی تیری کری
صرف دلینک دپاره نور دی خه

وڪرل

حڪمت ورتہ وويل يارہ ڪاڪا سخت
توڪي يي ما شير اووہ مياشتي دزور
ديپداڪولو لپارہ تيري ڪري او شڪر دي
وس زور لرم او په دي پوهيرم چي
ڊير ژر به خيل پلار ته ورسيرم
انشالله حڪمت ڊوڊي وخورہ ڪلي ڪي
يي هم چڪر وو هلو خو ڪلي ورتہ سم
عذاب جوڙ شوي وو ولي چي خان
ورته خه نه بنڪاريدو چي پلار دي يي
ورڪ وي او دي په ڪلي ڪي چڪري
وهي دحڪمت دمپرر زر غوني سترگي
هم ورو ورو خه ڪيدي ولي چي زوي
يي واغلو تر اوسه پوري خويي هيڻ

ڇوڪ هم ٻه ڪلي ڪي نه وو بيخي ڄاڻته
وه او تل با غمونو ٻه سمندر ڪي ڊوبه
وه حڪمت دڇپلي مور لپاره ڇي
خوشحاله شي پوره لس ورڇي ڪلي ڪي
تيري ڪري خو يوه ورڇ ورته ديو
ڪال نه ڪمه نه وه ٻه آخري دري
ورڇو ڪي ورته خيل ليونيان ملڪري
ور ٻه ياد شول ڊير ورپسي وگرڇيد
ڪورني بي هم ڪلي ڪي نه وي ڊڊيرو
پڻتتو وروسته ڇا ورته وويل ڇي
هغوي دوه ڪورني بنار ته تلي او
حڪومت بللي ولي ڇي مسيح او ادريس
دبنار ٻه پوهنتون ڪي ٻه ڇا سر مات
ڪري وو نو حڪه بنار ته بي ٿوله

کورنی غوښتی او دیوی میاشتی دقید
حکم یی په ټوله کورنی ختلی وو خو
ملک ر امداد یی ضمانت کړی وو او
سبا به را خلاص شي هغه دخپلو
ملگرو لپاره یوه ورځ بله هم حصار
شو تر دی ملگری یی راور سیدل دی
ور سره لیده کاته وکړل حکمت ور
څخه روان شو په یوو لسمه ورځ یی
مور ژړل او حکمت دډاډگیری په
حال کی ترینه ولاړ دسپین غر په لورو
سرونو یو حل بیا تیر شو او د یعقوب
په مرسته په قرار په پته تیر شو حکه
که چا کتلی وای بیا یی نه پرینود او
سیده یی سنگر ته لیگلو یعقوب ورته

دهر رقم مسؤليت سینه پو وهله او ورته
ویی ویل که نفر دی پکار ول ماته
و وایه ستا دتیم ټول ملگری به درته په
عادی جامه کی در ولیکم انشالله ټول
در سره مرسته کوي حکمت مننه
ورخه وکرله او ورته ویی ویل زما
به دی ملگرو ته ضرور اړتیا پیخیری
باید چی ټول ضرور راشی بیا حکمت
خدای پامانی واخیسته او دقرار
دموبایل نه یی دجمشید پی سی او ته
زنگ ووهلو جمشید ورته وویل چی
زما بس ماسره دی او دادی در غلم په
لاره کی به دی گیر کم بیا به راشو
هوئل ته

حکمت ورسره و منله حکمت یوڅه
مزل وکړ د درادر په سیمه کی جمشید
حکمت ولیدو حکمت ورسرا کیناست
جمشید ټینگه غاړه ورکړه او ویی
ویل: یاره حکمته ته چی تللی یی بیخی
داسی څوک نلرم چی خبری ورسره
وکړم تاته خو پته ده چی هر رقم انسان
سره زمانه نه لگی او زما هوټل ته خو
ټول شرابیان او غلطو کارو والا خلک
رازی تر څو خپل ځانته یوڅه
خوشحالی ورکی او هغه انجونی چی
هوټل ته راحی هغه ټولی خو داسی دی
لکه خرڅیدونکی غواگانی هر یو مالک
خپله گټه ورنه واخلي نوری خرڅی

یہ کری پہ ہمدی خبرو کی حکمت د
جمشید تر ہوٹلہ ورسید دجمشید ہوٹل
بیسٹ ویسٹران نومیدہ مشہور ہوٹل
وو پاکستان کی ہر رقم ازادی پکی
وہ مشر یی خپلہ جمشید وو حکمت
پاکستان کی بیاپہ عیش و نوش شروع
وکرہ پورہ دوی میاشتی یی تیری
کری جمشید بہ ورتہ نصیحتونہ کول
خو حکمت نہ منلہ پہ نشو واوریدو
ہیخ پول نشہ ورنہ پاتی نشوہ جمشید
بہ ورتہ ویل چی حکمتہ دخدای رویی
ومنہ داشیان خہ ندی کہ خہ وای ما بہ
کول خو حکمت بہ لیونی شو او ویل بہ
یہ چی دی نشی خوزہ دتولو غمونو

نه لری کرم ته راته وایی دا پریزده
حکمت په دوه میاشتو کی خه پوره
عملی شو جمشید ته به یی ویل چی که
ژوند می خه شو تاسره می وعده ده دا
هر څه بیا پریزدم جمشید به ورته ویل
چی زه وروره داسی ډیرو خلکو ویلی
خو چی یو ځل پری څوک راغلی بیا
. یی ندی پریخی

دیو څو ورځو وروسته سپنا هوټل ته
راغله حکمت شی وکتله زرزی
خپل مخ ووینځو ادی نشی لری کیدو
گولی یی وخورلی دحکمت نشه لری
شوه خو سر یی بیا هم درد کاوه سپنا
هغه جینی چی اول واژ حکمت لیدلی

وه او جمشيد ته يي ويلى وو كه خدای
زور راگر دا جینی به ضرور خپلوم
سپنا بنکلی انجلی وه حکمت پری مین
وو دحکمت نه دری چوکی وړاندی
خانتنه ناسته وه حکمت چی وروکتل په
غرور یی دحکمت نه مخ وړاوه
حکمت خپله خوشبختی حس کړه سپنا
تر هوتله په گړندیو قدمونو ووتله
داسی بنکاریدل لکه چاچی ورته غږ
کړی وی حکمت بیا دجمشید خواته
سترگی وړولی جمشید ورته اشاره
وکړه چی ورشه کړکی خواته او لکه
تازه هوا واخله خپه کیره مه حکمت
همداسی وکړل دکرکی پرده چی یی

لری کره خوندوره تازه هوا یی حس
کره دغروور نه په ډکو او خو خونکو
سترگو یی لاندی وکتل گوري چی سپنا
دری کسانو رانیولی او په زوری
موثر ته خيجوی دحکمت سترگی
کریغی راوپر سیدی جمشید ته یی غږ
وکر چی کار ټول نوکرانو ته وسپاره
ته په منډه رازه ما پسی دواړه ډیر په
بیره لاندی کیوتل دجمشید موثر ولاړ
وو حکمت وروختو جمشید گادی روان
کر پوښتنه یی له حکمته وکره خو
حکمت ورته ویل چی دی موثر پسی
گرندی درزه موثر په تنگو تنگو کوسو
کی تر بناره ووت حکمت دوی

ورپسی وو حکمت سره دا مهال هم
توپانچه وه حُککه چی قرار گاه کی یی
ورکری وه موټر ډیر گړندی روان وو
هر رقم ډر یور نشو رانیوی خو حکمت
دوی حان پسی ورور ساوه دهغوی
موټر یوی دبستی ته ننوت حکمت دوی
ورپسی دچی خوانه راتاو شول او
دغلو دموټر مخی ته ودرید حکمت تر
موټره کیوت نستونی یی رابد وهلی وو
توری چشمی یی په سترگو وی
دغروور نه په ډکه لهجه یی ټولو ته
وویل چی ماته تسلیم شی
گنی ماته مو ډیر بڼه چل راخی حکمت
هغوی ټولو کسانو ورپوری وخنډل او

دوو ملگرو ته یی وویل چی په توپک
یی کار ورختم کړي حکمت تر هغی
مخکی هغوی دواړه وویشتل ټولو
حکمت ته ماشی برابری کړی خو دا
وخت دحکمت ملگری راغلل او خالی
دری کسه ژوندی پاتی شول نور ټول
یی ووژل.
هغه دری کسه نو حکمت ته خدای په
لاس ورکړل حکمت په جمشید ته له
ویلو مخکی قرار گاه ته زنگ وهلی
وو او ټول ملگری یی راغوبنتی وو
دحکمت دوی موثر ملگرو یی تعقیب
کړی وو او په اخر کی یی حکمت سره
پوره پوره همکاري وکړه.

دحکمت ملگرو هغه دری کسان سخت
ووهل حتی تر دی چی له وینو پی
خپلی ډکی شوی هغوی ورته ددوی
دمشرانو په باره کی وویل حکمت
پوهیده چی کولای شی همدی لینک نه
خپل پلار ته هم ورسیری نو دی
کسانو چی کوم خای وروخود دخپلو
ملگرو سره هلته هم ولاړ چی دجمیل
چوک سره وو حکمت خپل مخ نه توتیه
تاوه کره جمشید پی خپل هوټل ته ولیره
ورته ویی ویل که خوک هغه هوټل ته
په هغه انجلی یا بلی پسی راغلل او په
زور پی بوتله نو ماته بیا خبر راوئیگه
جمشید ولاړ حکمت ددی هوټل دمشر

ڄڻه غوبنتنه وڪڙه تر ڄو ڄلور ڪوٽي
ورڪري ڄو دا هوٽل پوره ڊڪ وو
حڪمت ددي هوٽل په سنگ ڪي يو
عادي هوٽل ڪي خوني ونيولي پوره
ڄلور خوني يي ونيولي ٽول ملڪري
يي پڪي ڄاي ڪرل داوخت جمشيد
حڪمت پسي خبر راوليگو ڄي ڊير
ڪسان راغلي وو او جمشيد ته يي
ڊيري توندي خبري ڪري او دا يي هم
ورته ويلي ڄي هغه ڪسان په يوي
جيني پسي راليگلي وو هغه جيني ڄه
شوه اوزما ڪسان ڄه شو او يلي ڪه په
دري ساعتونو ڪي دي زما نفر راپيدا
نڪرل والا هي ڄي داٽوله ميخانه درته

په دابل مخ راواروم حکمت لا
خوشحاله شو حُکّه پوهیده چی داسی
لینکونه یی تر پلاره رسولای شي
جمشید چی سخت و ویرید او ددی غم
ورسره وو چی هخی نه په ریشتیا راته
ساقی خانه و رانه نکړي نو لکه دلیونو
پشان یی هاخوا او دی خوا مندی
وهلی دری ساعته پوره شو هغه خلک
راغلل ټولو دخپلو کلاشنکوفونو لټونه
کش کړل تر څو ورته میخانه په بل مخ
راواروی داخل نو چی څنگه یی برید
کاوه دهر کس په سر توفنگچه کینودل
شوه ټولو نه اصلحی ټولی شوی او
ټول یی په موټر کی تر خپل ټاکل شوی

حایه پوری را اورسول هلته یی ددوی
خخه هم پلتنی شروع کری داکسان
هماغه هوئل والا وو کوم چی مخکی
کس ورته خودلی وو خو حکمت دوی
ته خدای آسانه په لاس ورکړل
حکمت جمشید خپلی قرار گاه ته
راو غوښت پوښتنه یی ورنه وکړه چی
ولی دی په هوئل اټیک ونشو جمشید
ورته وویل چی یاره نه یم خبر حکمت
چی هر وخت ورته موسی د بدیو مشر
راو غوښت نو جمشید ته یی وویل تا
چی ویل دی جینی پسی ډیر زورور
خلک گرخی ایا تاته دا موسی گی
زورور انسان معلومیده جمشید چی

موسی وکوت سترگی یی کریغی
راووتی

موسی هم د جمشید په لیدو یو اوږد
اسویلی وکر جمشید حکمت ته وویل
چی ما او تا یوازی خبری کوای شو
حکمت وویل هو ولی نه رازه دواړه
بیرون ووتل جمشید حکمت ته
ووویل: کوم چاته چی ته موسی گی وایی
دا موسی گی ندی بلکی دا خان موسی
خان دی

ددی پر سر دپاکستان حکومت غټ
انعام ایینی دی حکمت ورنه وپوښتل
ولی .

جمشید وویل دلته پاکستان کی چی هر

څوک و غواړي څوک قتل کړي او
څوک مړ کړي نو دپته وایي
حکمت سمدلاسه دجمشید غاړی ته
لاس واچوه چی دا خبره تا ماته مخکی
ولی نه کوله .

جمشید وویل چی مخکی او وروسته
څه معنا خو اوس می درته وکړه کنه
حکمت ورته وویل ته نه پوهیږی چی
زه صرف همداسی خلکو پسی گرځم
چی بد کاران وی قاتلین وی حکمت
منډه کړه د موسی پسی موسی اخر
ورته وویل چی داسی ډیر کسان می
مخی ته زی رازی نه یی پیژنم
دموسی نه یی دپتن حای پښتنه وکړه

داوخت یعقوب دی حای ته راغی د
حکمت دیلار عکس پی په لاس کی وو
هر کله چی جمشید د حکمت دیلار
عکس ولید سترگی پی راووتی او یو
دم پی منډه کړه او په دروازو ووتو
حکمت ورته پام وو خو هیڅ غبرگون
پی هم ونښود حکمت موسی ته د فضل
کاکا چی پلار پی وو عکس و خود
موسی راسا وویل دا کس خو ماته
همدغی هوئل والا په لاس راگری وو
حکمت یو دم فکر کی شو خو بیایی
فکر وکړ چی امکان لری موسی
دروغ وایی خو موسی ورته قسم وکړ
ورته پی وویل چی ماته همدی جمشید

پِیسی هم راکری او دا سپین گیری بابا
یی هم ر اوست زه واقعا ستا په پلار
سخت خفه شوم حُکه چی سپین بریری
وو

خو ها زه خپل کارو بار کووم ماته
دهیچا پروا هم نه رازي وس ته جمشید
راوله لس کاله یی هم درته ساتم
حکمت یعقوب ته غور کی وویل: چی
موسی دی نشه کری یعقوب موسی ته
پیچکاری وکره حکمت ووتلو جمشید
پسی اول خو حای معلوم سیده لاره
ورپسی هوئل ته یعقوب ورته وویل
چی حکمته رازه چی نن خو یی ددی
هوئل نه خلاص کو چی بیا چاسره

داسی کوی نه حکمت وویل نه جمشید
زما پیر کلک ملگری دی خو اول باید
چی دا

چی دا معلوم کو چی قیصه څه ده
حکمت په هوئل ورننوت سره داصلحو
ټول سیلانیان وویریدل ټول غاری ته
ووتل حکمت په یو بیل ډول غرور په
هوئل کی روان وو ټولو خلکو ورته
کتل ټول هغه کسان چی مخکی راغلی
و او حکمت یی کتلی وو نو پیر حیران
شول چی دا ډول عاجز انسان او

دومره قوت حکمت دھوئل دفتر ته
ورغی دھوئل مشر یی راوباسلو
دجمشید پوښتنه یی ورنه وکره هغی
ورته وویل چی هغه خو ستا تر ټولو
تکره ملگری وو نو ستانه بغیر به ولی
. چاته معلوم وي

حکمت پوه شو چی هوئل کی نشته خو
بیایی هم هوئل لت په لت واروه
حکمت دھوئل نه راووت فکر کی شو
چی څه وکي یو ځل بیا لارو موسی
پسی موسی ته یی وویل چی زما پلار
چیرته بندی دی هغه ځای یی
وراو خوده خو حکمت ته یی وویل چی
ته به یوازی ورځی زه خپله امضا

در کووم تاته به په هماغی امضا خپل
پلار در کړی حکمت ورته وویل چی
زه ستا امضا ته اړتیا نلرم خو موسی
ورته وویل چی ته دهغی حای عسکرو
سره نشی جنگیدای حکمت موسی تر
مری ونیو ورته یی وویل چی پته لار
راو خایه تر خو دجمشید نه ژر پلار ته
ورسیرم موسی ورته وویل په رضایی
در خایم خو زما قرارگاه به نه
راورانوی ژمنه وکړی حکمت ورسره
ومنله حکمت په فورنر کی کیناست
پین شت یی واچوه توری چشمی یی
هم واچول گیره یی هم برابره کړه خان
یی په دوه ساعته کی دموسی تر قرار

گاہ ورساوه فورنر یی ډیر تیز وچلاوه
په دروازه کی یی دموسی لاسلیک
بنکاره کړ پرینودل شو خان یی تر
پتن لاری ورساوه چی څلورمه لاره
وه حکمت په هماغه لاره وروان شو
ددوه کوڅونه وروسته گوری چی پدی
لاره کی یی هم عسکر ودرولی خو
ډیر نه وو دوه وو که چیرته یی جنگ
ورسره کاوه نو جامی یی خیرنی
کیدلی بیا ورباندی خلکو شک کولو او
که دموسی امضای یی هم وربنودله نو
ورته یی ویل چی په دی لاره نو ولی
راغلی حکمت په دوو کی گیر کړ
داوخت یو کس راغی هغه یو کس ته

یې دېوډی خوړلو وویل حکمت
غوښتل دایو سره څه چل وکړی ځان
ورنه خلاص کړی نوی تیگه
راواخیسته دایو یې په سر وو هلو سیده
سړی په ځمکه راپریوت حکمت ورنه
دبی سده کیدلو نه مخکی بښنه
وغوښته نور ورنه روان شو ځان یې
په منډه تر پلاره ورساوه حکمت په دی
لاره ځکه راغی چی تر څو دجمشید نه
مخکی او ژر ورسیری
هغه پوهیده چی جمشید به دحکمت
دپلار بیولو پسی راځی ځکه چی
موسی به ضرور دحکمت دپلار ځای
حکمت ته خوده هماغسی وهم شول

حکمت چي ورغي پلار يي نه وو
حکمت سخت غوسي ونيو شاوخوا
عسکرو ته يي وويل چي دفضل کاکا
په نوم بندي چيري دي هغوي ورته
وويل هغه چي هر چار اوستي وو
بیرته بوتلو حکمت بيا سر ته لاسونه
ونيول بيا يي خپله ناکامي حس کړه
خو ماته يي ونه منله پوهيده چي
جمشيد به تر لري حايه نه وي تللي چي
بيرون ووتلو خپل فرونر ته يي خان په
منډه ورساوه گوري چي يعقوب سره
دملگرو يي جمشيد ترلي او فضل کاکا
ورسره بي هوبنه پروت دي سر يي
خریدلي وو حکمت ورته کښيناست

لاس پی ورته په مخ تیر کر سترگو نه
سختی در دناکی او بنکی تویی شویی
شوی دا او بنکی دخوشحالی وی
حکمت شاته سیت کی فرونر دخپل
پلار سر پخپلو زنگونو کینود سترگو
نه پی او بنکی روانی وی دپلار ټول
یادونه یو یو ورپه زړه کیدل حکمت
خپل پلار دپاکستان مشهور هسپتال کی
بستر کر خپله لار تر څو دجمشید
قیصه معلومه کړي.

حکمت دجمشید مخی ته کیناست
دحکمت ملگرو جمشید سخت ویرولی
وو چاقو گان او سری وینی او غوښی
پی دانسانانو وربنولی وی جمشید

دډیری ویری نه دحکمت مخی ته
لږزیده حکمت یی مخی ته ناست وو
او اوسپنیز سپرینږ یی په گوټو
څرخاوه سر یی څړولی وو په
یو غرور ناک انداز ناست وو

حکمت خپلو ملگرو ته وویل چی
دجمشید خوله خلاصه کری لاسونه یی
هم خلاص کری او یو ټوپک ورکری
ټولو په ډیر تعجب دحکمت امر ومانه
ټوپک چی یی جمشید ته ورکړ جمشید
ته یی وویل چی نن تاسره ټوپک دی
ځان وژنی که ما جمشید دټوپک شپیلی
حکمت ته ورواړوله حکمت سگریټ
ولگوه جمشید غوښتل ډز وکری خو

چی یی دتوپک گوتمه کش کره نو
توپک کی گولی نه وه حکمت ورنه
توپک واخیست او ورته ویی ویل:پوه
شوم چی هر خومره بنیگنی دی راسره
کری د خه نیت په موخه نه وی او نه
هم دتوبی ویستلو شوق لری جمشید تر
اوسه دحکمت خخه وهل نه وو
خوړلی نو دی وخت کی خو بیخی ډاډه
شو حکمت وذر نه روان شو خو یو دم
یی مخ ورته راواړوو او جمشید یی په
پینه وویشت دجمشید چغه ډیره لوړه
شوه ټوله کوټه کی یی انگازه وکره
حکمت ورته وویل لگ درد خو به دی
حس کری وی کنه جمشید چغی وهلی

او زگیروی بی کول ورته بی وویل یو
سوال درنه کوم که دی سم جواب
رانکر داخل دی په دی سر ولم او بله
خبره چی دافکر ونکری ستانه بغیر
زه هیخ کوم بله لاره نلرم تر خو خپلو
دشمنانو ته ورسیرم ماسره زرغون هم
شته جمشید هک حیران شو چی دی
ته دزرغون په باره کی چا وویل
حکمت ورته وویل یاره حیرانیره مه
زه چی ستا په حقیقت پوهیدای شم
دزرغون په حقیقت نشم پوهیدای خو
زه پوهیرم تاسی خالی پیسی اخیستی
خو چا درکری صفا ووايه کنه تا به
وولم او زرغون نه به ټول معلومات

واخلم جمشید ورته هر څه وویل چی
ماته پیسی افغانستان کی دعلي شاه او
زرداد په نوم دوو کسانو راکړی راته
وی ویل چی هر څومره پیسی دی
پکار وي زه یی درلیرم خو ته خالي
حکمت مصروف وساته او فضل بندی
وساته.

حکمت ورته وویل چی وه دخدای
ظالمه ته خو زما تر ټولو څه ملگری
وی تا ولی ماسره داسی وکړل جمشید
ورته وویل چی پیسی څه او بد نه
پیژنی حکمت جمشید هم پریخود
موسی یی هم پریښود جمشید خپل
هوټل ته ولاړ او موسی خپلی قرار گاه

ته حکمت چي پوه شو خپلو ځايونو ته
ورسيدل نو يعقوب ته يي وويل: چي
همدغه ددو هم پلان خه وخت دي ددي
دواړو پليټو انسانانو نه دانږي بي غمه
کړه يعقوب دوي دا مهال حکمت سره
ديپلار په قرار گاه کي وو خو دحکمت
پلار لا په هوش نه وو راغلي هغوي
ورته ډيره زياته نشه ورکړي وه لس
ساعته وروسته هم په سد نه وو راغلي
يعقوب دريموت بټن کي کار له دموسي
قرار گاه اود جمشيد هوټل سره دټولو
سيلانيانو په بل مخ واوريدل شني
لوڅري ورنه جگي شوي حکمت
يعقوب ته وويل چي ددوي دواړو

قيصه خو مي ختمه كره خو زما وس
هم لا پاكستان كي يو كار شته يعقوب
ويوبنتل بل خه كار لري ياره حكمت
ورته وويل زما پلار كه په حوش
راغي ورته دازادي زيري وركړي او
ورته ووايي چي حكمت ډير ژر راخي
حكمت راغي پيښور ته په هوتلونو
گرخيده ډير وگرخيده اخر كي ستري
شو غوبنتل يي دمه وكړي د سيند
غاري ته راغي يوه زخمى مرغى يي
وكتله راوچته يي كره ويي كتله يو
وزر يي مات وو مرغى يخنى نيولى
وه حكمت خپل تخرگ كي دننه كره
روان شو مخ چي يي راواړوه گوري

چی شاته یی سپنا و لاره ده حکمت
دخوبنی نه دواو لفظ ر اووتو سپنا او
حکمت د سیند په غاره یو څه کیناستل
بیا حکمت ورتا وویل ته پلار کورنی
څه لری کنه سپنا ورتا وویل هو لرم
یی داسی څوک به هم وی کی مور او
پلار ونلری حکمت تجربه اخیستی وه
د جمشید نه ځکه هغه هم ورتا دروغ
ویلی وو حکمت غوښتل معلوم کړی
چی سپنا خو به جاسوسه نه ویخو سپنا
جاسوسه ونه ختله حکمت دغروور نه
په ډک تندی په فرونر کی یی سپنا تر
قرار گاه راورسوله حکمت چی تر
موثره راکیوت گوری چی پلار یی

کت کیناست دی او دحکمت ملگری
ورسره گپ شپ لگوی حکمت په
دواړو گونډو کیناست سخت پی وژړل
دپلار دوباره ژوند ورته ډیر جرات
ورکړ پلار او حکمت دواړو خه
وژړل ټولو خه گپ شپ ولگوو
یعقوب حکمت ته غږ کړ چی حکمته
ته راشه حکمت چی ورغی حکمت ته
پی ویل چی وروره خوشحاله یم چی
تاته هر څه دی درورسیدل خو زما
لپاره به زما کار ونگری حکمت ورته
په ولی لاس کینود او ورسره ژمنه پی
وکره چی ژمنه ده ستا کار به هم
ضرور وکړم دا وخت سپنا راغله

حکمت ته یی وویل: حکمته تا کوم
وخت کی دموسی په قرار گاه
اود جمشید په هوټل کی بمونه خای پر
خای کری ول حکمت ورته وویل: هر
کله چی مور جمشید خوشی کولو هغی
نه مخکی اول زه ولاړم او اول
د جمشید هوټل ته می پوره پنځه لس
بمونه ننه باسل چی یعقوب له قرار گاه
نه راوباسلی وو ټول مانه ویریدل ما نه
یی تلاشی ملامشی وانه خیسته ټول
بمونه می هلته هم خائته برابر کرل بیا
لاړم دموسی قرار گاه کی می پوره
لس بمه دموسی په امضا خای پر خای
کرل او ټول والوټل ټولو شاته د

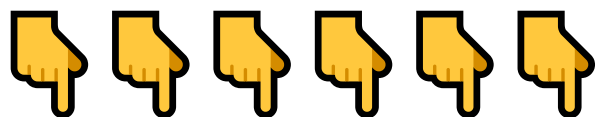
حکمت دپلار په گډون دی قیصی ته
غور تیولی وو حکمت ته یی چکچکی
وو هلی حکمت دتولو نه خدای پامانی
واخیسته یعقوب ورته د غره نه هاخوا
یو موثر برابر کړ تر څو پلار او
حکمت یی تر خپل کلی ورسوی
حکمت یوځل بیا دسپین غر په سخته
لاره روان شو افغانستان ته زخمی
مرغی هم روغه شوی وه هغه یی هم
غوښتل ځان سره تر افغانستانه
ورسوی هر کله چی حکمت مرغی د
سپین اخري ځای ته یی ورسوله
مرغی پخپله په حرکت راغله او پر
والوتله حکمت خپل کور ته لاړ دخپلی

مور سره یی وکتل خپل ترونه چی یی
وکتل ترونو چی فضل وکوت نو
حیران شول حکمت ورته وویل
حیرانیری مه زه پوهیرم پلار می تاسو
وری وو او بندی کری وو پیری
پیسی موی پی په سر ورکری وی
دواړو ترونو رنگونه یی ژیر شول بیا
یی ورته وویل زما ټول مصرف مو په
پاکستان کی دجمشید په هوټل کی په
غار ه اخیستی وو مور مو راته دلته
ساتله او پلار مو موسی سره راته
ساتلو دا دومره پیسی مو له کومه کری
دواړه ترونه یی غلی وو دحکمت
وریندار چاقو باندی رومیان میده کول

حکمت ورنه چاقو واخیست دزر داد په
غار ه یی کینود لومری یی ورته وویل
چی زه دقتلونو سره وس اموخته شوی
یم تا هم وژلی شم کاکا خو دا راته
ووایه چی پیسی چا درکری وی
دحکمت مور له حکمت څخه چاقو
واخیست حکمت یی دوه کلکی کلکی
سپیری کش کر ورته ویی ویل چی
دومره وخت نه وروسته می په کور
خوشحالی راغلی دا راباندی وس ولی
غم کوی دوی ته دی خدای سزا
ورکری دواړو ترونو یی پخپله گناه
ومنله بېنه یی و غوښته حکمت دواړه
معاف کړل.

او حکمت ورخه را غلو خار ته او
خپل ژوند یی په خار کی تیر کړ
پای

داقېسه رېښتونی ده ما د خپل ماما
دور کېدو په یاد کې لیکلی ده ستاسی
ټولو څخه هیله لرم چی خوڅه شوی
مو وي او خوند مو ورنه اخیستی وی
که غواړی چی بله برخه یی هم ولیک

دوهم ټوک

حکمت پوره لس ورخی کلی کی ٔ
دخپل مور اوپلار سره تیری کری
کاکاگانو سره بی هم عادی حالت غوره
کری.

دومره وخت نه وروسته راغی جلال
آباد بنار ته غوښتل بی تر خو دسپنا
سره واده وکړي خو هغی ته بی په
سپین غر کی یو کور جوړ کری وو
چی تر خو ددوی دکور مثلی حل شی
نو بیا به سپنا هم خپل کور ته راولی او
واده به ورسره وکړي

ډوډی او دخوراک نور ټول سامان به
دیعقوب کسانو وروړل سپنا که څه هم

انتظار يي نشو ڪولاي حڪه چي داسي
يوه بنهه چي ٽول عمر په هوٽلونو
گر حيدلي وي هغه بيا چيرته دومره
انتظار ڪولاي شي
دحڪمت لپاره يي په خان دومره سخته
تيروله.

حڪمت په بنا ڪي خيل ژوند روان ڪر
ڪور يي هم ونيو او پلار ته يي ڪسب
برابر ڪر خو خپله يي دبل ڇه اراده
لرله.

پلار ته يي يو دوڪان جوڙ ڪر تر ڇو
. پلار يي پڪي سوپ خرڇ ڪري
حڪمت پاڪستان ڪي دجمشيد په هوٽل
يعني بيسٽ ويسٽر ان ڪي دسوپ

دجور لو عالی طریقہ زدہ کری وہ
اوخوندور سوپ یو خو ورخی پوخ کر
پخپله یی اول کی خرخاوه خو بیا
وروسته یی خپل پلار ته پریخود حُکمه
چی په لږ وخت کی یی ډیر شهرت پیدا
کر.

او حکمت هم نور نه غوښتل چی دلته
پاتی شي پخپله یی تکل وکر چی لار
شي سپنا پسی سپین غر ته تر خو هغه
هم راولی بنار ته خو دا دومره اسانه
نه وه ولی چی اخر پښتو ده مور پلار
به یی خه ورته وایی ایا ورسره به یی
ومنی او کنه خو بیا به یی هم دموبایل
له لاری دسپنا سره اړیکه نیوله.

دسپنا ٽول حال يي اڃيست فڪر يي
ڪاوه چي ٽول مشڪلات ده خپله حل
ڪري نو دا خو لا وڙه خبره ده روان
شو غوڻنٽل يي سپين غر ته ولاڙ سي
جلال اباد بنار ڪي تلاشي چوڪ ته
خير مه د ميرانو ڪلي ته تلونڪي يو
موٽر ته غوڻنٽل يي تر ڇو وڙپور ته
سي . داوخت ورته ادريس دشالخوا نه
غر وڪر ادريس دحڪمت دڪلي
دوختونو نه ملگري وو ادريس دوي
هم چي دڪلي دتڪليفونو نه نور په تنگ
شوي وو دوي هم بنار ته ڪڍه راوڙي
وه ادريس له حڪمت سره يو ڇه
ڪنڀينات بندار يي ورسره وڪر بيا يي

ورنه پوښتنه وکړه
چی یاره چیرته روان یی حکمت ورته
وویل چی ولا وروره یو جینی وه
پاکستان کی می خوځه شوی وه ماته
جمشید ویلی وو چی دی جینی پسی
دلته زورور خلک گرځی او ما ورته
ویلی وو چی زه هم دزور پسی گرځم
او خدای که زور راکړ نو دپلار دغچ
نه وروسته به همدغه انجلی خپلوم
دپلار دشمانان می پیدا کړل خو خپله
وینه می وختله ځکه می ورته څه ونه
ویل او وس نو غواړم سپنا هم خپله
کړم بس زړه می داوایی چی دادومره
مشکلات چی می پخپله حل کړل داهم

حل کولای شم ادريس ورته په خوله
لاس کينود ورته ويی ويل پام کوه
دامشکلات تاندی حل کړی ما او تاڅه
انسانان یو کمزوری وجود حکمت
ورته وویل چی یاره داخو منم چی هر
څه الله تعالی کوی خو کمزوری به
انشالله دومره نه یو

ادريس ورته وویل: فکر وکه که چیرته
ته دتول جهان پادشاه شی خو په یوه
دبسته کی بند پاتی شوی او سخت تری
یی او یو کس سره اوبه دی تاته وایی
چی ټوله بادشاهی دی ما پسی ولیکه
زه به درته اوبه درکړم ته به یی
ورپسی ولیکی کنه حکمت وویل هو

. ليڪم يي

نو ادريس وويل :چي ته يو ڪيلاس اوبه
خائنه دبنته ڪي نشي پيداڪولاي نو ته
بيا ڇنگه خائنه زورور وائي دحڪمت
سر په دي ڪيسه پوره خلاص شو ولاڙ
جومات ته دوه رکعته نفل لمونڇ يي
وڪر بيا يي توبه وويستله دخيلي غلطي
. احساس ورته وشو

بيرته راغي خيل ڪور ته خيل مور ته
يي دسپنا په باره ڪي ٽوله خبره وڪره
پلار يي هم قيصه واوريده مور يي
ورنه په دي خبره سخته خفه شوه چي
حڪمت خان لپاره خالي دهوتلونو
استعمال شوي جيني خوڇه ڪري ده

مور یی ورتہ وویل چی دی جینی نہ
تیر شہ دبادشا لور و غوارہ درتہ
غوارم یی خو حکمت خپلہ ضد نیولی
وو خو دیو خہ تینگار وروستہ یی خپل
مور او پلار رازی کرل مور او پلار
یی ہم غوبنتل چی خپلہ انگور ووینی
نو حکمت سم دلاسہ ادریس تہ زنگ
ووہلو چی موثر راولی ادریس دوی
نوی نوی موثر رانیولی وو ادریس
موثر راوستو حکمت چی پہ پیخور
کی یی موثر یاد کری ہم وو خو بیا
یی ہم ادریس تہ یی وویل چی تہ ورتہ
کینہ.

حکمت دوی یی سرہ دمور او پلار

دسپين غر تر لمنی راورسول په لاره
کی حکمت خپل کلی هم ولیده خو
ورتاو نشو حکه چی هر کله به دی
کلی ته ورننوت خپل د سختی وختونه
به وریاد شول

هغی نه غوښتل چی نور خپل سخت
وختونه رایاد کړي

حکمت یو حُل بیا دسپین غر په لارو
مخ په پورته روان شو خو دا حلی
ورسره سپین ږیری پلار او سپین
سری مور هم وه

حکمت تر سپین غر یو حُل بیا واوریدو
خو دا حلی ورته دی تگ هیڅ خوند
ورنکر خان یی دیعقوب قرار گاه ته

ورساوه مور او پلار يی قرار گاه کی
کينول قرار گاه کی يی ډير درناوی
وشو خودی وخت کی قرار گاه
دافغانستان خواته رانږدی شوی وه تر
څو جنگ له نږدی وڅاری بلکی
افغانستان کی وه مور او پلار يی قرار
گاه کی پرینودل خپله ولاړ سپنا پسی
سپنا يی راروانه کړه هر کله چی قرار
گاه ته نږدی شو شنی لوخړی له قرار
گاه نه پورته شولی بی پیلوته الوتکو په
قرار گاه برید وکړ دحکمت دقرار گاه
ټول ملگری هواکی لوغړن لوغړن
پورته شول حکمت چی قرار گاه کی
یی دبی پیلوته الوتکو څخه دځان

ژ غورنی سختی طریقی زده کری وی
نو سپنا ته پی وویل چی مزه چیرته
سپنا چی وکتل گوری بی پیلوته تیاره
ددوی خواته راروانی دی نوی
دویری شاته منډه کره حکمت ورپسی
ډیر غرونه وکړل خو اجل چی راشی
بیا دپته نه گوری حکمت ورته کتل
چی سپنا باندی یو بم دبی پیلوته لخوانه
راغی حکمت دتیری شاته خان پت کر
او سپنایی په مخکی لکه د بال پشان
هواته پورته شوه او د سپنا دردوونکی
چغی سره پی خپله بی وسی حس کره
ژړا ورغله دسخت درد نه پی دبی
وسی ترخی اوبنکی تویی کری بی

پیلوټه حکمت ونه کوت نو حُکه
ولاری خو پدی تش میدان کی خالی
حکمت ژوندی پاتی شو حکمت چی
وکتل گوری چی دافغانستان کومانډو
قرار گاه ته ننوزی نو خپله تومانچه
یی راوخیسته غوښتل یی چی یو هم
ورنه ژوندی پاتی نشی سخت دغوسی
اخری حالت کی وو داوخت یعقوب تر
لاسه ونیو یعقوب په ولی سخت ټپی
شوی وو حکمت یی په زوره له هغه
حایه راوباسلو حکمت غوښتل چی کم
از کم دخپل پلار مړي خو خپله بنخ
کړی خو یعقوب ورته وویل چی وس
نه کیری خدای به خیر کړی رازه چی

خو حکمت دسپنا یو هډوکی له خان
سره وچت کړ موچی یی کړ او روان
شو پینور ته

داچی پیخور کی یی څوک پیژند گلو
هم نه وو خو بیا هم دیو څه مزل
وروسته یو موټر په درادر کی تیریده
حکمت ورته لاس ونيو موټروان چی
یی وکوت حق حیران شو سترگی یی
کریغی راووتی

په موټر کی ناست زلمی جمشید دی
حکمت بیخی حیران شو خو داچی
دامهال یی جمشید ته سخته اړتیا وه نو
ورسره کښیناست هیڅ یی هم ورته ونه
ویل حکمت په لاره درد بی هوبڼه کړ

واقعا چي سخته ده پلار او مور درنه
بيل ولاړ شي يو ملگري دي هم ژوندي
پاتي نشي او مينه دي هم ستا په مخي
بي پيلو ته په هوا کړي حکمت د درد
دلاسه بي هوښه شوي وو يو وخت کي
چي راپاسيد گوري يو وي اي پي
هسپتال کي پروت دي په سنگ کي پي
يعقوب پروت وو جمشيد په ناسته ويده
وو سهار وو دروغتون نه بهر دچنچنو
چنهار اوريدل کيده دلمر يوه وړه
وړانگه دحکمت په مخ لگيده چي
حکمت پي ارام ته نه پريخود حکمت
له خپلي بستري پاسيد سيرم او کنول
پي لري کړل دکړکي خواته ورغي

تازه هوا وه داشداری پرده یی لری
کره یو خو او بردی او بردی ساگانی یی
واخیستی بیرته راغی خپل کت خواته
اول یی جمشید ته وکتل خان سره یی
وویل چی دا نو څنگه اول کی یی
غولولم داسی یی کول وس به نو څه
مطلب یی وی خو نه وس هیڅوک
مطلب نلری ولی چی زه څوک نلرم
داوخت یوه نرسه راغله حکمت ته یی
ددوایی دخورلو سپار بښتنه وکره نرسی
شربت راواخیست سر یی تری لری
کر او دبو تل په سر کی یی حکمت ته
شربت واچوه حکمت په ډیر خوند سره
دشربت گوټ تیر کر

یو څه آرام شوی وو ذهنی ستریا یی
هم ختمه شوی وه داوخت یعقوب هم
په سد راغی جمشید لا هماغسی ویده
دوی دواړه بیرون ووتل غوښتل چی
دخوراک لپاره څه پیدا کړی
دروغتون نه په یو څه واټن کی یو
مشهور هوټل دی هوټل ته به صرف
بهرنی سیلانیان راتلل او دلته به پاتی
کیدل نور هیچاته هم اجازه نه وه
حکمت او یعقوب شاوخوا ډیر وکتل بل
هوټل یی پیدا نکړ زړه نازړه همدی
هوټل ته ور ننوتل هوټل کی ریشتیا هم
هر رقم خکلی انجونی گرځیدلی
دادجمشید دهوټل په څیر نه وو نو

حکمت چي ورننوت شاوخوايي
گروپونو ته کتل رقم رقم گروپونه پکي
لکيدلي وو کاشي يي داسي جوړه وه
لکه په سمندر کي چي روان يي داسي
رنگ يي وو او داسي حاي وو چي
پيني به دي خيرني هم وي بس چي به
ورننوتلي پيني به دي هم پاکيدلي ولي
چي هر وخت به يي صفايي کارانو
صفا کاوه هر رقم گيلاسونه شراب او
بنگاو ي اپيم تروه کبان ورسره نارنج
رقم رقم جامونه دسيلانيانو په لاس کي
وو سيلانيان ټول دخپلو معشوقو سره
ناست ول او هر يو ته خدای په
پاکستان کي جنت برابر کړي وو نو

حکمت چي دا حالت وليد هغه حديث
ورياد شو چي دادنيا دکافر لپاره جنت
او دمسلمان لپاره دوزخ دي.
حکمت ولاړ د هوټل مشرانو ته غوښتل
يي ورڅخه يو څه په پور واخلي خو
هغوی چي ددوی حالت وليد حکمت
دوی ورته ليوڼيان بنکاره شول خپلو
ساتونکو ته يي امر وکړ چي له هوټله
يي وباسي يو ساتونکی حکمت ته
لاس واچو حکمت ورته وويل په
ارامی مو پريږدي خو او که په زور
شوه والا هی که می ستاسی هغه دادا
هم له دی زایه وباسی يو تن عسکر
حکمت ته کلکه سپیره ورکړه نور نو

حڪمت خان قابو نشوي ڪراي په هوٽل
ڪي ونبتل حڪمت به هر يوه ته لاس
اچوه هغوي پري پير وو دا حل يي بيا
دقسمت مور مڙه وه خه وهل يي
وخورل خو دوي هم پڪي يودوه تنه
خه برابر ڪرل
داوخت دمھلي پوليس راغلل حڪمت
دوي يي ولچڪ ڪرل دھوٽل ساتونڪو
په لوڙ اوڙ وويل چي هوٽل ته ملنگ
صاحب چي ددي لوي هوٽل مشر دي
تشريف راوري ٽول خلڪ حيران
شول چي تر اوسه چا ملنگ صاحب
ليدلي لا ندي او بل ملنگ صاحب هر
هيواد ڪي بيل بيل ڪاروبارونه لري نو

هغه نن دلته ديو جنگ په سر ولى
رازي ملنگ صاحب دننه راغى
حکمت دوى چى وکتل هک حيران
پاتى شول حکمت يعقوب ته وکتل
ورته يى ويل چى دانو سنگه کيدای
شى

ملنگ صاحب د حکمت ملگری جمشيد
وو دا دومره غټ هوټل ټول دجمشيد
وو .

جمشيد دپوليسو نه حکمت او يعقوب
خلاص کړل حکمت او يعقوب دوى
يى خان سره د هوټل دفتر ته چى اخري
منزل کى وبوتل
شپارلس منزله هوټل وو په

پنخلم کی بی دجمشید دفتر وو حکمت
چی لگ ڇه ارامی بی حس کری وه بیبا
نا ارامه شو

جمشید ور ځینی وپوښتل چی ڇه اړتیا
وه تاسی له ساتونکو سره مو جنگ
کاوه او چی له روغتون نه راوتلی نو
زه خو به مو راپاسولی وم کنه دا که
تاسی وس پولیسو ولا بوتلی وای ما به
بیبا چیرته لټولای حکمت ورته صفا
صفا وویل: گوره جمشیده ستا دکلیمی
نه بغیر زه په هیڅ هم باور نلرم ته
داخلي هڅه مکوه چی زما باور لاسته
راوری هغه یو وخت وو جمشید ورته
ووویل چی زه ستا باور لاسته نه راوړم

بلڪي لاسٽه راوڙي مي دي حڪه چي
مادرته تر اوسه ندي ويلي چي پر ما
باور وڪره او ته خپله راته داخبره
كوي دواڙه سره ڪنيناستل يو ڪوڪ او
تروه ڪبان يي راو غوبنتل دري وارو
خه په مزه مزه ڪبان خوڙل حڪمت
دجمشيد نه دخوراڪ منڇ ڪي پوڻتنه
وڪره چي خاته دا راته ووايه ڇنگه بچ
شوي او بيا درته زما ادرس له ڪومه
شو او دا ڄل غواڙي راسره ڪوم ٿيم
وڪري جمشيد ورته وويل: ڪبان خوره
دا اوڙدي قيصي دي وخت نيسي هر
ڪله چي خوراڪ ختم شو نو جمشيد ڀي
جي سيستم جوڙ ڪر مو زيك پي پڪي

ولنگاوه حکمت غورونه بند کرل
يعقوب هم بيرون ووت جمشيد هم
ورسره راووت ٿول راغلل په هوٽل
کي دحوض تر څنگ کښيناستل جمشيد
حمت ته وويل: ياره هغه ورځ باندي
زما دمرگ سل فيصده چانس وو خو تا
چي زه داسي ناساپي خوشي کړم زه
ستا په نيت پوه شوم زه دومره ساده نه
وم لکه څومره ساده چي دي مينتلي وم
زه په هر څه پوهيدم حتی تر دي ما
پوره دري کاله نظامي څانگه کي کار
کړي دي زه چي تا پريښودم زه مستقيم
لاړم ماما کره هلته مي پوره يوه اونۍ
تيره کړه.

دیو عادی انسان په رقم به می هلته
ژوند کاوه دهفتی په دوهمه ورځ خبر
سوم چی بیست و یستران دناملومو
وسلوالو لخوا والوزول شو او هم
دموسی قرار گاه هو که چیری ته
دپاکستان حکومت ته وواپی چی
دموسی قرار گاه ما ختمه کړه او
موسی هم ما وواژه نو هغوی تاته لوی
انعام لری.

خو که دبیسټ و یستران نه خبر شول
بیا نو زندان دی مبارک شه دبیسټ
ویستران په حقیقت یوازی یو زه خبر
یم یو ته او یو یعقوب نو باید خولی
بندی کړو او دغه انعام پر یوځای

. واخلو

حکمت ورته وویل داسی انعام زما
پکار ندی زه هیڅوک نلرم باید چی زه
دخیلوانو غچ واخلم

دمور دیلار دسپین غر زخمی مرغی
یو حل بیا روغه شوی او دا ددی لپاره
چی دظالمانو حای تنور وگر حوی

حکمت او یعقوب له پینور څخه روان
شول تر څو لار شی او وزیرستان کی
خپل حال خپلو مشرانو ته بیان کړي

خو جمشید ورته وویل :داهر څه ما
ستاسی له کبله پیدا کړی اصلا هر کله
چی بیست وستران واران شو ټولنیزو
رسنیو زما هوټل زیات مشهور کړ ما

خپل د هوټل کار یگر هم دیوی هفتی
لپاره رخصت کړي وو ماسره د بهر نیو
هیوادونو نه دومره مرستی وشوی که
چیرته یی زه ټول عمر هم وخورم نو
کم به وي او دا هوټل هم دهمغی ثمره
ده.

حکمت ته سخته غوصه ور غله پوه شو
چی جمشید خپله سزا نده لیدلی حکمت
جیب نه چاقو راوویست خو یعقوب
ونیو هغی ته یی په لور اواز وویل
چی جمشید وس ز مور ملگری دی که
نه وای بیا به یی دومره خه راسره نه
کول.

حکمت ورسره ومنله حکمت دوی ته

داوخت يو موټر پکار وو تيار دجمشيد
موټر ولاړ وو خپله يې چلولو ته
کښيناست يعقوب او حکمت خان تر
وزیر ستانه ورساوه هلته يې خپلو
مشرانو ته ټول جريان تير کړ که څه
هم ډيجيټل موبايونو زمانه وه خو
ددوی سره خبری چا په موبایل نشوی
کولای ځکه چی شبکو والا بيا کشف
کولای شول نو ځکه به هر کس
. دجریان تيرولو لپاره دوی ته راتلل
حکمت دوی ته پوره پنځه ويشت نور
کسان وروسپارل شول تر څو سپين
غر پوسته جوړه او ويی ساتی او ټولو
مشرانو به ويل چی هری پوستی ته به

انشالله پوره دوه سوه دري سوه
مجاهدين وړليگو تر خونور ددي هر
څه لمنه راتوله کړو پخیر حکمت دوی
ته په یوه هفته کی دوه سوه سر تیری
راور سیدل یو ورسره طبیب هم وو
امر شوی وو چی په ننګرهار به
ورځی دا وخت قندهار هم سقوط کړی
وو او هرات هم کنډز هم په جمعه کی
دمجاهدینو لخوا پوره اووه ولایته
سقوط شول حکمت دوی ته ټول بریپ
رسیدلی وو حکمت دانتقام سخته لمبی
اخیستی وو خپلو مشرانو ته یی وویل
چی تر څو دجنگ ساحی ته ولیگی
داوخت غزنی کی سخت جنگ وو

حکمت یی غزنی ته ولیگو غزنی کی
حکمت نو دتولو مشر وو سخت جنگ
وشو خو اخر هم بری دطالبانو
مجاهدینو په برخه شوه حکمت دوی
دغزنی زندان شاتنی برخی ته اور
ورگر او ټول زندانیان یی ازاد کر
حکمت غوښتل دخوشحالی نه والوزی
ولی چی داخل یی خان ډیر قوی لید او
فکر یی کاوه چی دمور او پلار غچ یی
اخیستی دی یو څه امریکایان یی په
غزنی کی نیولی وو حکمت هغوی
سخت وو هل حتی تر دی چی حکمت
. خان په ډیرو وهلو ستړی کر
ریشتیا چی هم دپښتنو او افغانانو انتقام

. ډير سخت وي

حکمت غزنی خپل ملګرو ته پريخود
راغی لوګر ته دلوګر والی ورته پخپله
تسلیمی ورکړه

لوګر هم سقوط شو

حکمت لوګر نه راغی لغمان ته لغمان
کی نو بیا بیل جنگ شروع وو
دمجاهدینو جذبہ دمرګ په لوری دهر
مجاهد ورتګ او بیا دبی پیلوټه سره
جنگیدل خو دلته دحکمت په مشرۍ
کی ډیر ملګری یی وژل شول خو بیا
هم بریا دمسلمانانو وه

دا وخت حکمت دوی ته خبر راغی
چی کنړ هم سقوط شو خالی بس

ننگرهار او کابل پاتی وو دشپي ټول
ننگر هاری بناریان بیده سول ټولو ته
یی امنیتی ځواکونو څه ډاډ ورکړ والی
صاحب هم ورته وویل چی هیڅ
مشکل نشته. دسهار وختی څړه وه چی
مشرانو حکمت دوی ته زنگ وو هلو
چی ځان دی راورسوی ننگرهار ته
چی هر څه درته په رضا تسلیم کړی
دننگرهار بناریانو به دمجاهدینو
موټرو ته عجیب عجیب کتل ته به وای
چی هغوی وس پوه شوی وی چی
دوی خو هم زموږ پشان انسانان ول
حکمت دسراچی موټر پر سر دخپلو
ملگرو سره ناست وو اودا نارهی

و هله

. نصر من الله وفتح قريب

هری خواته یی په خوشحالی باندى
کتل داسی ورته بنکاریده لکه دپلار
روح چی یی ارام شوی وي

پای

که هر څه مشکل یا غلطی وی تاسی
ټول بیننه کوی

هغه ورونه چی اسلامی امارات سره
وی او دا ناول یی لوستی خپلی
څرگندونی مو راسره په لاندی نمبر
شریکی کری مننه

0731363201

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**